

delse bl.a. til Registertilsynets vejledning af 25. september 1995 om offentlige myndigheders indberetning af skyldnere til private kreditoplysningsbureauer og til tilsynets cirkulæreskrivelse af 25. marts 1997 vedrørende offentlige myndigheders indberetning til private kreditoplysningsbureauer.

Til kapitel 6

Kreditoplysningsbureauer

I kapitlet fastsættes detaljerede regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed. Reglerne svarer i det væsentlige til den ordning, som er indeholdt i lov om private registre kapitel 3, §§ 8-16. De forslag til ændringer i den gældende ordning, som er indeholdt i kapitlet, er medtaget for at tilpasse reglerne til direktivets bestemmelser. Herudover foreslås visse præciseringer, som har deres baggrund i de praktiske erfaringer med de gældende regler.

Reglerne tager sigte på al form for kreditoplysningsvirksomhed. Det er således uden betydning, hvem der måtte ønske at drive virksomhed med behandling af oplysninger til bedømmelse af soliditet og kreditværdighed med henblik på videregiveelse. I praksis drives sådanne aktiviteter for tiden kun i den private sektor. De foreslåede regler tager derfor primært sigte herpå. Dette understreges bl.a. af, at der i § 19 henvises til reglen om anmeldelse af behandlinger, der foretages for private (§ 50, stk. 1, nr. 4). Hvis offentlige myndigheder på et tidspunkt måtte ønske at påbegynde kreditoplysningsvirksomhed, følger det af reglen i § 19, at tilladelse hertil skal indhentes hos Datatilsynet.

I det omfang, spørgsmål om kreditoplysningsbureauers virksomhed ikke måtte være reguleret i kapitlet, gælder lovens almindelige regler. Dette indebærer bl.a., at tilsynet med kreditoplysningsbureauers virksomhed er undergivet de almindelige regler i kapitel 16 om Datatilsynet.

Til § 19

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i lov om private registre § 8. Med henvisningen til § 50, stk. 1, nr. 4, foreslås det dog, at kreditoplysningsbureauer skal have Datatilsynets forudgående tilladelse til at påbegynde kreditoplysningsvirksomhed.

Til § 20

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer - med en sproglig ændring - til den gældende bestemmelse i lov om private

registre § 9, stk. 1, og indebærer dermed ikke ændringer i den gældende retstilstand. Kreditoplysningsbureauer må derfor fortsat kun foretage behandling af oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelsen af økonomisk soliditet og kreditværdighed.

I *stk. 2* fastsættes et forbud mod, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold behandles af kreditoplysningsbureauer. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i lov om private registre § 9, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer - med en sproglig ændring - til, hvad der følger af lov om private registre § 9, stk. 3. Oplysninger om forhold, der taler imod kreditværdighed, og som er mere end 5 år gamle, må fortsat ikke behandles, medmindre det i det enkelte tilfælde er åbenbart, at forholdet er af afgørende betydning for bedømmelsen af den pågældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed.

Til § 21

Bestemmelsen fastsætter, at kreditoplysningsbureauer i overensstemmelse med § 28, stk. 1, eller § 29, stk. 1, skal meddele de oplysninger, der er nævnt i disse bestemmelser, til den, der behandles oplysninger om. Efter bestemmelsen påhviler der kreditoplysningsbureauer en ubetinget oplysningspligt ved behandling af oplysninger. Der skal således - i modsætning til den gældende ordning i lov om private registre § 10, stk. 1 - gives meddelelse til den registrerede, hvis den pågældende blot optages i et kreditoplysningsbureaus optegnelser med navn, adresse, stilling, erhverv eller oplysninger, der fremgår af Statstidende eller frit kan indhentes fra Det Centrale Virksomhedsregister. Ændringen skal ses på baggrund af bestemmelserne i direktivets artikel 10 og 11.

Det, der skal gives underretning om, er de oplysninger, der er nævnt i bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1. Indsamling af oplysninger sker normalt hos andre end den registrerede selv. I sådanne tilfælde skal den registrerede gives de i § 29, stk. 1, nævnte oplysninger. I praksis forekommer det også, at kreditoplysningsbureauer i anledning af en konkret forespørgsel eller i forbindelse med registrering af mere detaljerede oplysninger om en virksomhed retter henvendelse til den registrerede for at få supplerende oplysninger om vedkommende. I givet fald er det bestemmelsen i § 28, stk. 1, der fastlægger, hvilke oplysninger der skal gives den registrerede.

Den pligt til at give den registrerede vejledning om adgangen til at få oplysninger fra registeret (indsigt),